

תלמודו בידו

דף מד עמוד א

- [א] כיצד נדרש הפסוק "וקראו לו זקני עירו ודברו אליו" ?
- [ב] מנין ששתי יבמות שנפלו מבית אחד, ביאת או חליצת האחת פוטר את צרתה ?
- [ג] מנין שהמייבם אחת אינו צריך לחלוץ לצרתה ?
- [ד] האם אחות חלוצתו אסורה מן התורה או מדרבנן ?

[א] וקראו לו זקני עירו: הזקנים עצמם קורים למייבם, ולא שלוחם. ודברו אליו: משיאים לו עצה הוגנת:

1. שלא ייבם אם הוא צעיר והיבמה זקנה, או להיפך.
2. אם נפלו לפניו כמה יבמות, שלא ייבם יותר מיכולתו לפרנס.
3. לא ייבם יותר מארבע נשים, שיקיים מצות עונה פעם בחודש לכל אחת.

[ב] ביאה: "אשר לא יבנה" ובלשון יחיד, מלמד שבית אחד הוא בונה ולא שני בתים. חליצה: "בית חלוץ הנעל" ובלשון יחיד, מלמד שליבמה אחת הוא חולץ ולא לשתיים.

[ג] שנאמר "אם לא יחפוץ האיש לקחת את יבמתו". הרי שאינו חולץ אלא במקום שיכול היה לייבם, ואילו זה אינו יכול לייבם את השניה וכיון שאינו בונה שתי בתים. וכן אסור לחלוץ לצרה, שמא יקדים לחלוץ ורק אחר כך ייבם, והרי כבר נאסרה עליו משום "אשר לא יבנה".

[ד] ר' עקיבא: מן התורה. שנאמר "בית חלוץ הנעל", הרי שהכתוב קורא לחלוצתו "ביתו" וכלומר אשתו, ללמד שקרובותיה אסורות כאשתו. והולד ממזר, שסובר שאף הנולד מחייבי לאווין דינו ממזר. חכמים: מדרבנן. שדוקא קרובות גרושתו אסורות מן התורה [והולד ממזר].